

در حال حاضر توسعه اقتصادی، بیشتر در شرق چین اتفاق افتاده و چین وابسته به دریای جنوبی است که ائتلاف امریکایی در آنجا چالش امنیتی برای آن ایجاد می کند

به دنبال خروج نیروهای نظامی امریکا از افغانستان و به قدرت رسیدن طالبان، روابط دیپلماتیک چین و طالبان به مرور زمان افزایش یافت. طالبان نیز به دلیل مشکلات شدید اقتصادی ناشی از مسدودسازی دارایی های بانک مرکزی افغانستان در خارج از کشور توسط امریکا، به سرعت روابط خود را با چین تقویت کرد. با وجود عدم تثبیت حکومت طالبان در افغانستان، چین در همکاری با طالبان پیشگام بوده است. خروج نظامی امریکا از افغانستان و سقوط دولت غربگرای افغانستان، فرصت بسیار مناسبی را برای چین جهت پیاده سازی اهداف خود در افغانستان به وجود آورد.

برای تشریح اهداف چین در افغانستان ابتدا باید به تصویر بزرگ مربوط به برنامه های کلان چین در حوزه اقتصادی توجه کرد. طرح یک کمربند-یک جاده توسط شی جین پینگ، رئیس جمهور فعلی چین در سال ۲۰۱۳ معرفی شد. طبق اعلام وزارت بازرگانی چین و همچنین وزارت خارجه این کشور، چین همکاری توسعه ای خود را در چهارچوب یک راهبرد و برنامه منسجم از سال ۲۰۱۳ با کلید زدن طرح یک کمربند-یک جاده آغاز کرده و مسئول هماهنگی عملیات ذیل این طرح و پیشبرد آن برعهده وزارت خارجه و وزارت تجارت چین بوده است.

در حال حاضر توسعه اقتصادی، بیشتر در شرق چین اتفاق افتاده و تجارت خارجی چین وابسته به دریای جنوبی است که ائتلاف امریکایی در آنجا چالش امنیتی برای آن ایجاد می کند. چین هر چند در سال های اخیر روی تقویت توان نیروی نظامی -دریایی تمرکز داشته است، اما برای تضمین پایداری در رشد اقتصادی نیاز به توسعه از سمت غرب دارد که در مدیریت زنجیره تأمین اقتصاد خود وابسته به دریای جنوبی نباشد. طرح یک کمربند-یک جاده چین در واقع یک کلان برنامه لجستیکی در قالب همکاری توسعه ای است تا از طریق آن بتواند از وابستگی زنجیره تأمین اقتصاد خود به دریای جنوبی رها شود و غرب کشور چین در مقایسه با شرق آن توسعه متوازن داشته باشد. شکل بالا مسیرهای ترانزیت کالا و انرژی در کریدورهای اقتصادی طرح یک کمربند-یک جاده را نشان می دهد که شرق چین را به غرب آسیا و در نهایت به اروپا وصل می کند.

براساس گزارش وزارت بازرگانی چین، از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۰ میلادی، تجارت خارجی کل چین با کشورهای مشارکت کننده در طرح یک کمربند-یک جاده به بیش از ۹۰۲ هزار میلیارد دلار رسید. سهم کشورهای مشارکت کننده در طرح یک کمربند-یک جاده در تجارت خارجی چین ۴۰ درصد افزایش داشت. [۱]

براساس آمار منتشر شده از سوی آژانس بین المللی همکاری توسعه ای چین [۲]، این کشور از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ در چهارچوب طرح یک کمربند-یک جاده مبلغ ۲۷۰ میلیارد یوان را برای کمک خارجی در سه بخش گزنت، وام های با بهره صفر و وام های امتیازی اختصاص داده است. گزنت ها به میزان ۱۲۷،۸ میلیارد یوان، ۴۷،۳ درصد کل کمک های چین محسوب می شود که بیشتر آنها برای کمک به دیگر کشورهای در حال توسعه جهت ساخت پروژه های رفاه اجتماعی کوچک و متوسط و همچنین برای تأمین مالی پروژه های همکاری در توسعه منابع انسانی، همکاری فنی، کمک مادی و کمک انسان دوستانه مصرف شده است. وام های بدون بهره به میزان ۱۱،۳ میلیارد یوان، ۴،۱۸ درصد کل کمک ها را شامل می شود که اساساً برای کمک به کشورهای در حال توسعه جهت ساخت تأسیسات عمومی و اجرای پروژه جهت بهبودی معیشت مردم محلی اختصاص یافته است. وام های امتیازی به میزان ۱۳۱،۱ میلیارد